

[Aksel Larsen.]

„Udviklingen i Europa peger mere og mere paa kun de to Muligheder: Nazisme eller Kommunisme.“
Der bliver altsaa ingen Plads for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller.

„Hvilken Vej Hr. Stauning fører os, kan der næppe være Tvivl om. Hans brandrøde Fortid, hans af Opportunisme blakkede Nutid vil en Sejr ved Lands-tingsvalget føre ud i det helt blodrøde, og en skønne Dag mister han Herredømmet over de Masser, han i en Menne-skealder har ophidset mod Borgerskabet, og som ikke har faaet Æresbolig og Bænkeplads ved de bugnende Borde.“
Undskyld en Afbrydelse: det er smagfuldt. Jeg fortsætter:

„Borgerskabets Haab til Fremtiden samler sig foreløbig om en eneste Ting: At den røde Bølge standses den 15. Sep-tember. Da kan det gøres med Stemme-sedlen. Paa Dansk. Senere maaske kun paa Spansk.“

Hvis det ikke er en Bebudelse af, at man fra det Hold er beredt til i givet Fald, hvis man mister Flertallet ved det parla-mentariske Valg, at bruge andre Midler, at gribe til spanske Metoder, ved jeg ikke, hvad det er; og det er altsaa det samme, det ærede Medlem Hr. Pürschel gør paa anden Maade, naar han siger, at det er Kommunisternes Skyld, at Franco førte sine Marokkanere fra Marokko for at frelse det stakkels Spanien.

Saa om Spørgsmaalet de frivillige igen. Det er selvfølgelig Hvervning, siger det ærede Medlem. Men kan det bevises? Jeg gentager, hvad jeg har sagt før: Hvis der er danske Arbejdere eller andre, som af Sympati for det spanske Folks og dets Regerings Kamp mod Oprøret ønsker at støtte denne Kamp og rejse til Spanien, kan de naturligvis kun rejse med Vel-signelse fra os Kommuniste, men den vil de føre med fra alle ærlige danske Arbejdere. Jeg erklærer kategorisk, at der foretages ikke og vil ikke blive foretaget under nogen Form maskeret eller umaskeret Hvervning til Folkefronten i Spanien, det falder os ikke ind, og hvis nogen, os bekendt, ønsker at rejse til Spanien, skal vi være de første til at advare dem og sige: Er I klar over, hvad I gør? Det vilde være en Slags Ulykke for Regeringen og Folkefronten i Spanien, hvis der kom Folk ned som frivillige og hvervede, der ikke var drevet af Overbevisningens indre Glød og derfor meget hurtigt kunde eller maatte løbe trætte og ikke kunde udholde de Vilkaar, en saadan

Kamp kræver. Det er vor Stilling til denne Sag.

Jeg bemærker, at det ærede Medlem Hr. Pürschel har udtrykt som sin For-menig, at det er Hvervning, hvis der er rejst andre end Kommuniste. Det kunde godt være, jeg vidste noget om det, men det vedkommer ikke Sagen. Hvis Folk selv ønsker at rejse og selv rejser, er det noget, som overhovedet ikke berøres af denne Forespørgsel, der beskæftiger sig med Rekrutering og Hvervning, og den Om-stændighed, at det ærede Medlem Hr. Pürschel, da han var heroppe sidst, holdt en Tale af den Art, beviser ogsaa bedst, at det ærede Medlem er blevet klar over, hvor forfejlet hele Aktionen er.

Justitsministeren (Steincke): Maa jeg sige til den ærede Ordfører for Fore-spørgerne, det ærede Medlem Hr. Pürschel, at jeg ikke kan modtage hans Kritik over, at jeg har nævnt Navnet paa den K. U.'er, fra hvilken Politiet havde sine Oplysninger, idet denne Mand, som stod bag ved „Ber-lingske Tidende“s første Meddelelse, først ønskede sit Navn hemmeligholdt, men senere har givet Afkald paa denne Hemme-ligholdelse og ikke havde noget Ønske om, at hans Navn ikke maatte offentliggøres. Derfor nævnte jeg hans Navn, ligesom jeg nævnte Navnene paa de andre Personer, Kommuniste, som havde deltaget i de forskellige Foranstaltninger, Politiet havde oplyst, og jeg synes, det er rimeligt; naar man giver sig af med Virksomhed af den Art, maa man ogsaa finde sig i at faa sit Navn nævnt, navnlig naar man ikke ud-trykkeligt har anmodet om at faa det hemmeligholdt.

Jeg tror heller ikke, det ærede Medlem Hr. Pürschel behøver at være bange for, at der vil ske nogen af de Personer noget særligt. Saa vidt jeg ved, er Kommuni-sterne ikke Tilhængere af individuel Terror, i hvert Fald ikke i en mere ondartet Form end den, jeg selv nu i en Aarrække har været Genstand for, det vil sige, naar man fremsætter en Socialreform, saa raaber man „Sundholm“ og „Tvangsarbejde“ efter en, og naar man fremsætter en Hundelov, saa raaber Cykliste, for saa vidt de er Kommu-nister: Vovvov, o. s. v. Det kan man godt overleve. Den værste Form for Terror foregaar i selve „Arbejderbladet“, der er i Besiddelse af en professionel Løgnagtighed, der næppe overgaas af noget andet Blad. (Aksel Larsen: Nævn et Eksempel!). De kan læse Bladet en hel Aargang. (Aksel Larsen: Nævn et Eksempel!).